

Το Στρατιωτικό Επάγγελμα.

Γράφει ο Αντιστράτηγος ε.α. Ιωάννης Κρασσάς.

«Τα στρατεύματα δεν χωλαίνουν ποτέ λόγω ελλείψεως ανδρών, αλλά πάντοτε εξ' αιτίας της ελλείψεως των Αξιωματικών». Ναπολέον Βοναπάρτης (1769-1821) Απομνημονεύματα, Τόμος 1, σελίδα 441.

Η Αποστολή.

Σύμφωνα με τον Νόμο η αποστολή των Ενόπλων Δυνάμεων (ΕΔ) είναι: «Η υπεράσπιση της εθνικής ανεξαρτησίας και της ακεραιότητας της Ελλάδας, η εξασφάλιση του εθνικού της χώρου και η αποφασιστική τους συμβολή στην επίτευξη των στόχων της πολιτικής της χώρας, όπως αυτοί καθορίζονται από την Πολιτική Εθνικής Άμυνας[1]». Μετά το 1974, όλες οι Ελληνικές Κυβερνήσεις έχουν αναγνωρίσει ότι η Τουρκία αποτελεί τη κύρια στρατιωτική απειλή κατά της χώρας μας. Για το σκοπό αυτό διατηρούμε Στρατιωτικές, Ναυτικές και Αεροπορικές Δυνάμεις, προκειμένου να αμυνθούμε του εδάφους μας, της κυριαρχίας μας και των κυριαρχικών μας δικαιωμάτων. Οι δυνατότητες του εχθρού επηρεάζουν καταλυτικά τη συγκρότηση, το μέγεθος και τα μέσα των Ενόπλων μας δυνάμεων. Η διατήρηση ετοιμοπόλεμων Ενόπλων Δυνάμεων είναι διαδικασία επίπονη, δαπανηρή, χρονοβόρα και όχι ιδιαίτερα δημοφιλής.

Την 12^η Σεπτεμβρίου 2024, ο Πρωθυπουργός της Ελλάδος Κυριάκος Μητσοτάκης σε συνέντευξή του στο ραδιοφωνικό σταθμό TALK, μεταξύ άλλων δήλωσε: «Η υπεράσπιση της ελευθερίας μας είναι η πρώτη και αδιαπραγμάτευτη προτεραιότητα, νομίζω οποιασδήποτε Ελληνικής Κυβέρνησης. Η Ελλάδα οφείλει να επενδύει στις ΕΔ. Όσο πιο ισχυρή είναι η Ελλάδα αμυντικά, με τόσο μεγαλύτερη αυτοπεποίθηση κάθεται στο τραπέζι των Διαπραγματεύσεων. Η χώρα δεν πρόκειται να κάνει καμία έκπτωση στο εξοπλιστικό της πρόγραμμα». [Συνέντευξη Κ. Μητσοτάκη στο Ρ/Σ TALK-12 Σεπ. 2024](#). Θα πρέπει να επισημανθεί ότι αυτή υπήρξε η τελευταία ερώτηση της δίωρης συνεντεύξεως.^[2] Κατά την άποψη του γράφοντος, τα πιο σύγχρονα οπλικά συστήματα χωρίς αποφασισμένο και εκπαιδευμένο στελεχιακό δυναμικό είναι άχρηστα.

Ο Ανθρώπινος Παράγων.

Το προσωπικό και τα μέσα είναι οι δύο βασικές συνιστώσες των ΕΔ. Το ανθρώπινο δυναμικό διακρίνεται στους «μόνιμους^[3]» που το επέλεξαν ως επ' αμοιβή επάγγελμα και στους «στρατεύσιμους» οι οποίοι καλούνται να υπηρετήσουν τη θητεία τους, σύμφωνα με τη περί Στρατολογίας Νομοθεσία^[4]. Εφόσον υπάρχει πρόβλημα είτε στον αριθμό, είτε στη ποιότητα του προσωπικού, τότε οι ΕΔ δεν δύνανται να φέρουν σε πέρας την αποστολή τους. Σύμφωνα με τα Προεδρικά Διατάγματα ονομασίας Ανθυπολοχαγών οι αποφοιτήσαντες από την Στρατιωτική Σχολή Ευελπίδων ήσαν: 192 το 2020, 189 το 2021, 166 το 2022, 146 το 2023 και 156 το 2024. <https://sse.army.gr/pinakes-apofiton-periodoy-2020-2029/>. Για το έτος 2024 στη Σχολή Ευελπίδων από τις 307 προκηρυχθείσες θέσεις καλύφθηκαν μόνο οι 77. Παρατηρήθηκε επίσης μειωμένη προσέλευση στις περισσότερες σχολές και των λοιπών κλάδων. Από τη Σχολή Αξιωματικών του Τουρκικού στρατού εξέρχονται κατ' έτος περί τους 1.000 Αξιωματικούς, το 2024 ήσαν 960. Η μη συμπλήρωση των προβλεπόμενων θέσεων στις στρατιωτικές σχολές, αλλά και η μη προσέλκυση ικανού αριθμού υποψηφίων, προκειμένου να γίνεται η επιλογή των καλύτερων, θέτει σε κίνδυνο την ασφάλεια και την ύπαρξη της πατρίδος μας.

Ορκωμοσία Ανθυπολοχαγών "Τάξις 2022".

Το Πρόβλημα.

Το στρατιωτικό επάγγελμα έχει χάσει την αίγλη του και έχει απαξιωθεί στη συνείδηση μέρους του πληθυσμού, αποτέλεσμα μιας γενικευ-

μένης πεποιθήσεως ότι η Ελλάδα δεν πρόκειται να εμπλακεί σε πόλεμο, διότι:

- i. Δεν θα το επιτρέψει το ΝΑΤΟ, ή ΕΕ.
- ii. Δεν θα το αφήσουν να συμβεί οι ΗΠΑ, η Γαλλία, ή κάποια άλλη μεγάλη δύναμη.
- iii. Δεν θα το επιχειρήσει η Τουρκία, γιατί θα δημιουργήσει αναταράξεις στο εσωτερικό της.
- iv. Οι απώλειες, οι καταστροφές και το οικονομικό κόστος θα μας γυρίσουν 50 χρόνια πίσω.
- v. Ένα μέρος των Ελλήνων πιστεύει ότι δεν οφείλει να διακινδυνεύσει τη ζωή του, διότι οι πόλεμοι εξυπηρετούν τα συμφέροντα τρίτων.
- vi. Δεν είμαστε σε θέση ως κράτος να διεξάγουμε πόλεμο.

Οι Λύσεις.

Τα πεδία επί των οποίων πρέπει να ενσκήψουμε προκειμένου να αυξηθεί η προσέλευση των στελεχών στις ΕΔ είναι δύο.

Τα Δύσκολα.

Το ένα πεδίο εστιάζεται στη λήψη εκείνων των μέτρων που σχετίζονται με τα προβλήματα του προσωπικού, ώστε να καταστήσει το επάγγελμα πλέον ελκυστικό και προσοδοφόρο με τη βελτίωση:

1. Των οικονομικών απολαβών (μισθοί-συντάξεις, αποζημιώσεις υπηρεσιών, οδοιπορικά, κάλυψη ενοικίου κλπ).
2. Της διαφάνειας των διαδικασιών προαγωγών, τοποθετήσεων και μεταθέσεων.
3. Του περιβάλλοντος εργασίας.
4. Του συνθηκών διαβίωσης και της φροντίδας των οικογενειών (παροχή στέγης, παιδικοί σταθμοί κλπ).
5. Της νοσοκομειακής και ιατροφαρμακευτικής περιθάλψεως.
6. Της προσαρμογής της ακαδημαϊκής εκπαίδευσης των στρατιωτικών σχολών, προκειμένου οι απόφοιτοι να λαμβάνουν πτυχία με αναγνωρισμένα επαγγελματικά δικαιώματα στην αγορά εργασίας, όπως συμβαίνει στις αντίστοιχες σχολές του εξωτερικού.

Τα Πολύ Δύσκολα.

Το δεύτερο πεδίο αφορά στην εδραίωση της αντιλήψεως σχετικά με τη αποστολή των ΕΔ, ως εγγυητών της ασφάλειας της Ελλάδος και των

Ελλήνων από στρατιωτικές απειλές. Οι ΕΔ δεν αρκεί απλά να υφίστανται, αλλά θα πρέπει να είναι σε θέση να διεξαγάγουν νικηφόρες πολεμικές επιχειρήσεις. Εάν δεν υπάρχει ένοπλη επιβουλή δεν χρειάζεται να τις διατηρούμε. «Ο πόλεμος αποτελεί πράξη βίας, η οποία αποσκοπεί στο να εξαναγκασθεί ο αντίπαλος να υποκύψει στην θέλησή μας. Η στρατιωτική βία αποτελεί το αποκλειστικό μέσο διεξαγωγής του πολέμου, η οποία δεν είναι ούτε ανεξέλεγκτη ούτε τυφλή. Η χρήση της προέρχεται από πληθώρα μέσων από ξηρά, θάλασσα και αέρα, προϋποθέτει πολυεπίπεδη λεπτομερή σχεδίαση και πληθώρα συντονισμών και δεν δύναται σε καμία περίπτωση να αποτελέσει αντικείμενο αυτοσχεδιασμού». Σε απλά ελληνικά οι Ένοπλες Δυνάμεις για να είναι σε θέση να μάχονται απαιτείται λεπτομερή σχεδίαση, συστηματική εκπαίδευση, αλλά και η κατάλληλη ψυχολογική προετοιμασία.

Το ηθικό αποτελεί το αναντικατάστατο συστατικό του στρατιωτικού προσωπικού, δεν αποτελεί προϊόν προς πώληση, αλλά «κτίζεται» με το χρόνο. Η αποδοχή εκ μέρους της μεγάλης πλειοψηφίας των Ελλήνων, ότι θα πρέπει προς υπεράσπιση της πατρίδος, να θυσιάσουν εάν απαιτηθεί και τη ζωή τους, αποτελεί το θεμέλιο της προς πόλεμο προπαρασκευής και της επιβιώσεως του έθνους. Ο Παύλος Μελάς^[5] (1870-1904), παρότι τόσο αυτός, όσο και η σύζυγος του Ναταλία Δραγούμη, προέρχονταν από ισχυρές και εύπορες οικογένειες, χωρίς να διαταχθεί, προσφέρθηκε εθελοντικά να πολεμήσει και θυσιάσθηκε για τη υπεράσπιση της ελληνικότητας της Μακεδονίας. Ήσαν πολλοί οι εμφορούμενοι από το ίδιο πνεύμα, με αποτέλεσμα να διπλασιασθεί η Ελλάδα, χάριν της θυσίας αγνών πατριωτών και εντίμων ανθρώπων.

Ο Παύλος Μελάς με στολή Μακεδονομάχου.

Στην αρχαία Αθήνα οι έφηβοι στην ηλικία των 18 χρονών, σε επίσημη τελετή ενώπιον της «Εκκλησίας του Δήμου[6]» στη Πνύκα[7], παραλάμβαναν ένα δόρυ και μία ασπίδα και στη συνέχεια υπηρετούσαν επί διετία στο στρατό. Η ανάληψη της ιεράς αυτής υποχρέωσης συνοδεύονταν από τον «Όρκο των Αθηναίων Εφήβων[8] ή της Αγραύλου[9]» με τον οποίον δεσμευόντουσαν «Να μην ντροπιάσουν τα όπλα τα ιερά, να μην εγκαταλείψουν το συμμαχητή τους στη μάχη και την πατρίδα να παραδώσουν μεγαλύτερη και ισχυρότερη από ότι την παρέλαβαν». Με μοναδική αμοιβή την ηθική ικανοποίηση της εκτελέσεως του καθήκοντός τους ως πολιτών.

Οι στρατιωτικοί, σε σχέση με τους άλλους εργαζόμενους πρέπει να αποδεχτούν, ότι εάν απαιτηθεί θα πρέπει να θυσιάσουν τη ζωή τους. Το ευγενές αυτό ιδανικό έρχεται σε σύγκρουση με το αυθύπαρκτο σ' όλους τους ανθρώπους δικαίωμα της υπερασπίσεως της ζωής τους. Όσο μεγαλύτερος είναι ο κίνδυνος, τόσο μεγαλύτερη ψυχική και πνευματική προσπάθεια απαιτείται για τον έλεγχο του ενστίκτου της επιβιώσεως.

Ο Αμερικανός Στρατηγός Ντάγκλας Μακ Άρθουρ[10] [Douglas MacArthur, (1880-1964)], δύο χρόνια πριν από το θάνατό του, στην ιστορική ομιλία του στη Σχολή Αξιωματικών του Στρατού των ΗΠΑ (West Point) είπε: «Εσείς είστε αυτοί που εκπαιδεύονται να πολεμούν. Το δικό σας είναι το επάγγελμά των όπλων, της θελήσεως για τη νίκη, της βεβαίας γνώσεως ότι στο πόλεμο δεν υπάρχει υποκατάστατο της νίκης, ότι εάν χάσετε το έθνος θα καταστραφεί, η μεγαλύτερη εμμονή της δημόσιας υπηρεσίας πρέπει να είναι η Πατρίδα, το Καθήκον και η Τιμή». Τα παραπάνω αποτελούν την ουσία και το πυρήνα του στρατιωτικού επαγγέλματος

και δεν μπορεί να τα εμφυσήσεις, ή να τα ενστερνισθείς εάν δεν τα πιστεύεις.

Ο Αμερικανός Στρατηγός Ντάγκλας Μακ Άρθουρ.

Το συναίσθημα αυτό προέρχεται από την αποδοχή ότι από την πατρίδα εκπορεύεται η πνευματική και ηθική υπόστασή μας ως ανθρώπινων όντων, δημιουργήμα της πορείας μας ως λαού δια μέσου των αιώνων. Η πατρίδα είναι υπεράνω κυβερνήσεων, πολιτικών ιδεολογιών και κόμματων. Όσοι πιστεύουμε ότι είμαστε παιδιά της, επωμιζόμαστε το ιερό χρέος να τη διατηρήσουμε ζωντανή μέσα στη συνείδησή μας, απαλλαγμένη από τα πρόσκαιρα, τα αναξιοπρεπή, τα παρακμιακά, τα εκφυλιστικά και τα ιδιοτελή, αλλιώς θα χαθεί και μαζί της θα χαθούμε και εμείς. Ο ποιητής Αριστοτέλης Βαλαωρίτης[11] (1824-1879), περιέγραψε πολύ παραστατικά την προς την πατρίδα αγάπη, στο ομότιτλο ποίημά του, το οποίο καταλήγει με το στίχο: «Νιώθω για σε πατρίδα μου στα σπλάχνα χαλασμό».

Ο Πρωθυπουργός της Ελλάδος στη παραπάνω συνέντευξη στο Ρ/Σ TALK, ερωτώμενος για το θέμα της μειωμένης προσελεύσεως στις στρατιωτικές σχολές απάντησε: «Έχω συζητήσει το θέμα εκτενώς με τον Υπουργό Άμυνας. Τον απασχολεί όσο απασχολεί και εμένα, και πολύ σύντομα πιστεύω ότι θα ακούσετε συγκεκριμένες πρωτοβουλίες για το πώς μπορούμε να κάνουμε τις στρατιωτικές σχολές πολύ πιο ελκυστικές». Κατά την άποψή μου, η επιλογή της σταδιοδρομίας δεν εξαρτάται από τις συνθήκες στη σχολή φοιτήσεως, αλλά από την επαγγελματική εξέλιξη στη συνέχεια.[12]

Από το Υπουργείο παιδείας μελετάται η ένταξη των Στρατιωτικών Σχολών και στα τέσσερα επιστημονικά πεδία των πανελλαδικών εξετάσεων, αντί ενός (2^{ου} πεδίου) που ανήκουν τώρα. Το πρόβλημα δεν επιλύ-

εται με το να κάνουμε πιο εύκολη την πρόσβαση στις στρατιωτικές σχολές, άλλα με το να αποκτήσουν καλύτερες προοπτικές σύμφωνα με την χρησιμότητά και το έργο τους.

Στην Τουρκία, από το σχολικό έτος 2024-25 στο βιβλίο της Γεωγραφίας της 9^{ης} τάξεως περιλαμβάνεται η έννοια της «Γαλάζιας Πατρίδας», σχετικά με τις θαλάσσιες διεκδικήσεις, αλλά και της «Ουράνιας Πατρίδας», για τα όρια του εναέριου χώρου της γείτονας χώρας. Στο σχετικό κεφάλαιο μνημονεύεται ο «Εθνικός Όρκος (Mîsâk-ı Millî ή Millî Misak)», στον οποίο η περιοχή της Δυτικής Θράκης και των Δωδεκανήσων θα πρέπει να ανήκουν στην Τουρκική Επικράτεια. [13]

Διαπιστώσεις-Συμπεράσματα.

Ο πατριωτισμός υπάρχει στην ψυχή όλων των ανθρώπων, αποτελεί το βασικό συστατικό της εθνικής ενότητας και είναι υπεράνω όλων. Η χαλάρωση του πατριωτικού αισθήματος ελαττώνει σημαντικά της πιθανότητες νίκης. Η διατήρηση και τόνωση της πατριωτικής φλόγας αποτελεί πρωταρχικό καθήκον των γονέων, των δασκάλων, των διαμορφωτών της κοινής γνώμης (ΜΜΕ), της πνευματικής ηγεσίας της χώρας και συνιστά το πρώτιστο καθήκον των κυβερνήσεων.

Ο φιλόσοφος Πυθαγόρας[14] (580-490 π.Χ) είπε: «Άρχή πολιτείας, άπάσης νέων τροφή (Θεμέλιο κάθε πολιτείας είναι η ανατροφή των νέων)». Οι επιλογές μας σχετικά με την εκπαίδευση και τη διαπαιδαγώγηση των ελληνοπαίδων χρειάζεται ολική αναθεώρηση. Οφείλουμε να προβάλλουμε πρότυπα και αξίες που έχουν αντέξει στο χρόνο και τυγχάνουν παγκόσμιας αναγνωρίσεως. Έχουμε χάσει το προσανατολισμό και τη κατεύθυνσή μας. Η νεολαία οφείλει να αντιληφθεί εκτός των δικαιωμάτων έχει και υποχρεώσεις, αμφότερα δε συνεπάγονται ευθύνες.

Τα δύσκολα προβλήματα απαιτούν αποφασιστικές λύσεις. Η μη χρησιμοποίηση των κινητών τηλεφώνων στο σχολείο δεν μπορεί να επιτευχθεί με το να τα φέρουν οι μαθήτριες και οι μαθητές στις τσάντες τους. Τα τηλέφωνα πρέπει να παραμένουν εκτός σχολείου. Λύσεις που να ικανοποιούνται όλοι δεν αποτελούν λύσεις.

Η προετοιμασία των πολιτών για την εκπλήρωση των στρατιωτικών τους υποχρεώσεων πρέπει να είναι συνεχής και να διεξάγεται με όλα τα μέσα, σέ όλες τις κοινωνικές δραστηριότητες. Όσο μεγαλύτερη είναι η προσπάθεια, τόσο τονώνετε η ζωτική αυτή αρετή που αποδίδεται με τις λέξεις «ηθικό ή φρόνημα» και απορρέει από τον πατριωτισμό, τη θρησκευτική πίστη, την ιδεολογία και την πεποίθηση προς το δίκαιο του αγώνος.

Οι ενόπλως υπηρετούντες την πατρίδα ορκίζονται να υπερασπίζονται μέχρι της τελευταίας ρανίδος(σταγόνα) του αίματός των τις σημαίες, ενώ οφείλουν να μάχονται και να θυσιάζονται και να μην παραδίδονται. Δεν υπάρχουν εκπτώσεις στην εκτέλεση της αποστολής τους, οι οποίες να τους επιτρέπουν να ενεργούν μέχρι του σημείου που δύνανται, ή είναι ανθρωπίνως δυνατόν.

Το προσωπικό των ΕΔ οφείλει να ενστερνισθεί το «Κώδικα Τιμής», των στρατιωτικών κατά τη χρήση ένοπλης βίας, ο οποίος αφορά στο σεβασμό της ζωής των αιχμαλώτων, των τραυματιών, των αμάχων, των χώρων παροχής φροντίδας και περιθάλψεως, όπως επίσης και των μνημείων πνευματικής και ιστορικής αξίας των αντιπάλων.

Η στρατιωτική μας ισχύς είναι άμεσα συνδεδεμένη με το πληθυσμό. Το Δημογραφικό συνιστά το σοβαρότερο εθνικό θέμα, διότι συνδέεται

άμεσα με την επιβίωση μας ως έθνους. Ο λαός αποτελεί ένα από τα τρία συστατικά στοιχεία του κράτους, μαζί με την επικράτεια και την εξουσία. Τα τελευταία 20 χρόνια ο πληθυσμός μειώνεται σταθερά, ενώ το 2023 οι θάνατοι ήσαν διπλάσιοι των γεννήσεων. Χωρίς λαό δεν υφίσταται κράτος.

Όταν έχουμε να επιλέξουμε μεταξύ πολέμου και της απώλειας της ελευθερίας μας, ή τον ακρωτηριασμό της χώρας, τότε η σύγκρουση καθίσταται αναγκαία.

**Αντιστράτηγος ε.α. Ιωάννης Κρασσάς.
Σεπτέμβριος 2024.**

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ:

[1] Η Πολιτική Εθνικής Αμύνης (ΠΕΑ) συντάσσεται σύμφωνα με τις προβλέψεις της κείμενης νομοθεσίας, από την αρμόδια Διεύθυνση του Υπουργείου Εθνικής Αμύνης, ενώ υπεύθυνο για την έγκριση και την έκδοσή της είναι το Κυβερνητικό Συμβούλιο Εξωτερικών και Αμύνης (ΚΥ-ΣΕΑ). Στην πλέον πρόσφατη έκδοση της «Λευκής Βίβλου» για τις Ένοπλες Δυνάμεις η οποία εκδόθηκε τον Ιανουάριο του 2015 από το Υπουργείο Εθνικής Αμύνης, αναφέρονται τα εξής: «Η Πολιτική Εθνικής Άμυνας είναι τμήμα της Εθνικής Στρατηγικής και προδιαγράφει τον τρόπο χρησιμοποίησης της Εθνικής αμυντικής ισχύος και χειρισμού των ευρύτερων αμυντικών θεμάτων». Θέτει ως πρώτη στόχευσή της: «Την διατήρηση της εθνικής ακεραιότητας, της κυριαρχίας, ανεξαρτησίας και ισχύος και ως εκ τούτου την υπεράσπιση του χερσαίου, θαλάσσιου, και εναέριου εθνικού

χώρου και κατ' αυτό τον τρόπο, της εθνικής ασφάλειας». Στις θεμελιώδεις στοχεύσεις της ΠΕΑ περιλαμβάνονται επίσης: «Η συμβολή στην υπεράσπιση της κρατικής υπόστασης, της ανεξαρτησίας και της ασφάλειας της Κυπριακής Δημοκρατίας, στο πλαίσιο της στρατηγικής συνεργασίας των δύο χωρών στον ενιαίο γεωγραφικό χώρο της Ανατολικής Μεσογείου.

[2] Απόσπασμα της Συνεντεύξεως του Πρωθυπουργού στο Ρ/Σ TALK, στους δημοσιογράφους Τάκη Χατζή και την Αθηναΐδα Νέγκα, τη 12^η Σεπτεμβρίου 2024.

Τάκης Χατζής: Δηλαδή εμείς να μην βγάλουμε είδηση, κάτσαμε τώρα δύο ώρες εδώ και απαντάγαμε στους ακροατές. Και ένα τελευταίο ερώτημα: τι γίνεται με τους Τούρκους και με τα ελληνοτουρκικά; Κύριε Πρόεδρε, η «Sabah» έγραφε ότι είστε ένας από τους αρχιτέκτονες της καλής σχέσης, αλλά παρόλα αυτά κάνετε δηλώσεις ότι εξοπλιζόμαστε απέναντι στην Τουρκία, γιατί η Τουρκία είναι το πρόβλημα» κλπ.

Κυριάκος Μητσοτάκης: Και γιατί δεν μπορούν να γίνονται και τα δύο; Η Ελλάδα οφείλει να επενδύει στις Ένοπλες Δυνάμεις της, όπως αυτή η κυβέρνηση έχει κάνει πολύ συστηματικά εδώ και μια πενταετία και έχουμε καλύψει ένα πολύ μεγάλο χαμένο έδαφος. Για να μην σας πω...

Τάκης Χατζής: Φοβόμαστε τους Τούρκους, κ. Πρόεδρε;

Κυριάκος Μητσοτάκης: Η Ελλάδα πρέπει να είναι σε θέση να υπερασπιστεί την κυριαρχία της και τα κυριαρχικά της δικαιώματα ανά πάσα στιγμή.

Τάκης Χατζής: Άλλο ρώτησα. Φοβόμαστε τους Τούρκους με αυτή τη ρητορική που ασκείται αυτή την ώρα, ναι ή όχι;

Κυριάκος Μητσοτάκης: Και πρέπει να σας πω, επίσης, ότι όσο πιο ισχυρή είναι η Ελλάδα αμυντικά, με τόσο μεγαλύτερη αυτοπεποίθηση κάθεται στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων. Θα εξακολουθούμε πάντα να μιλάμε με την Τουρκία. Παρά το γεγονός ότι έχουμε δει μια εξομάλυνση σε αρκετά επίπεδα, θα έλεγα ο πυρήνας του τουρκικού αναθεωρητισμού δεν έχει αλλάξει. Και πρέπει να σας πω ξανά ότι η χώρα δεν πρόκειται να κάνει καμία έκπτωση από το εξοπλιστικό της πρόγραμμα, το οποίο εξάλλου πληρώνει ο Έλληνας φορολογούμενος.

Τάκης Χατζής: Φυσικά, γι' αυτό σας έλεγα για τους στρατιωτικούς νωρίτερα.

Κυριάκος Μητσοτάκης: Αλλά η υπεράσπιση της ελευθερίας μας είναι η πρώτη και αδιαπραγμάτευτη προτεραιότητα, νομίζω, οποιασδήποτε Ελληνικής Κυβέρνησης.

Τάκης Χατζής: Μάλιστα. Φοβόμαστε την Τουρκία;

Κυριάκος Μητσοτάκης: Δεν φοβόμαστε κανέναν.

Τάκης Χατζής: Λέω, είναι ένα θέμα η Τουρκία που μας αναγκάζει να κάνουμε εξοπλισμούς και η ρητορική τους;

Κυριάκος Μητσοτάκης: Εσείς τι λέτε;

Τάκης Χατζής: Εσείς τι λέτε;

Κυριάκος Μητσοτάκης: Προφανώς, το γεγονός ότι έχουμε απέναντί μας και είχαμε πάντα, δεν είναι τωρινό το θέμα, έναν γείτονα πολύ μεγαλύτερο από εμάς με τον οποίο έχουμε μια σύνθετη σχέση είναι κάτι το οποίο μας υποχρεώνει, όχι τώρα, εδώ και πολλές δεκαετίες, να ξοδεύουμε πολλά περισσότερα χρήματα στην άμυνά μας από ό,τι ενδεχομένως μια κεντροευρωπαϊκή χώρα, η οποία έχει πολύ πιο φιλικούς γείτονες.

Τάκης Χατζής: Να σας ευχαριστήσω πολύ.

[3] Στρατιωτικός Κανονισμός (ΣΚ)-20-1, Κατηγορίες Στρατιωτικών (σελίδα 6).

ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ

6. Από την άποψη του τρόπου εισόδου τους στο Στρατό, οι Στρατιωτικοί διακρίνονται σε μόνιμους, εθελοντές και στρατευμένους.

7. **Μόνιμοι Στρατιωτικοί** είναι εκείνοι που κατατάχθηκαν στο Στρατό για να σταδιοδρομήσουν σ' αυτόν.

Αυτοί προέρχονται από τους απόφοιτους των Ανώτατων Στρατιωτικών Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων, τους κατατασσόμενους απευθείας ή με διαγωνισμό, και από τους μόνιμους υπαξιωματικούς.

8. **Εθελοντές Στρατιωτικοί** είναι εκείνοι που κατατάχθηκαν με τη θέλησή τους στο Στρατό και ανέλαβαν την υποχρέωση να υπηρετήσουν σ' αυτόν για ορισμένο χρόνο. Αυτοί διατηρούν την ιδιότητα του εθελοντού και μετά τη λήξη της αρχικής υποχρέωσής τους, εφόσον εξακολουθούν να υπηρετούν στο Στρατό.

9. Στρατευμένοι Στρατιωτικοί είναι:

α. Όσοι κατατάχθηκαν με πρόσκληση στις τάξεις του Στρατού σύμφωνα με το Νόμο περί Στρατολογίας και υπηρετούν τη θητεία τους. Από αυτούς οι οπλίτες λέγονται "κληρωτοί" ή "κληρωτοί πρότακτοι" και οι αξιωματικοί "έφεδροι εν ενεργεία". Αυτοί, εάν μετά την εκπλήρωση της θητείας τους τηρηθούν στα όπλα, λέγονται "κληρωτοί σε παρατεταμένη θητεία" και "έφεδροι σε παρατεταμένη θητεία".

β. Όσοι ανακαλούνται από την εφεδρεία στην ενεργό υπηρεσία ή (όσοι) επιστρατεύονται. Ανάλογα με την κατηγορία που προέρχονται αυτοί λέγονται "μόνιμοι εξ εφεδρείας", "έφεδροι εξ εφεδρείας" και "κληρωτοί εξ εφεδρείας".

[4] Στρατολογία των Ελλήνων και άλλες διατάξεις. ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 3421, ΦΕΚ Α΄ 302/13.12.2005.

Άρθρο 2 Γενικές έννοιες και ορισμοί

1. Στρατεύσιμοι καλούνται οι Υπόχρεοι σε στράτευση, οι οποίοι βρίσκονται νόμιμα έξω από τις τάξεις των Ενόπλων Δυνάμεων, χωρίς να έχουν εκπληρώσει τη στρατεύσιμη στρατιωτική υποχρέωσή τους.

2. Οπλίτες καλούνται όσοι έχουν καταταγεί και υπηρετούν στις τάξεις των Ενόπλων Δυνάμεων για εκπλήρωση στρατεύσιμης και τυχόν πρόσθετης στρατιωτικής υποχρέωσης.

3. Πρότακτοι οπλίτες καλούνται όσοι κατατάσσονται στις τάξεις των Ενόπλων Δυνάμεων, πριν από την πρόσκληση της κλάσης τους, για την εκπλήρωση της στρατεύσιμης στρατιωτικής υποχρέωσής τους.

4. Εθελοντές οπλίτες καλούνται όσοι κατατάσσονται εθελοντικά στις τάξεις των Ενόπλων Δυνάμεων, σύμφωνα με τις ειδικές γι' αυτούς διατάξεις.

5. Έφεδροι οπλίτες καλούνται οι οπλίτες, οι οποίοι, μετά την εκπλήρωση της στρατεύσιμης και της τυχόν πρόσθετης στρατιωτικής υποχρέωσής τους, συνεχίζουν να υπηρετούν στις τάξεις των Ενόπλων Δυνάμεων, για εκπλήρωση εφεδρικής στρατιωτικής υποχρέωσης. Σχετικό: άρθρο 81 Ν. 3883/2010, ΦΕΚ Α 167, σχ.με Ειδικούς Έφεδρους Οπλίτες.

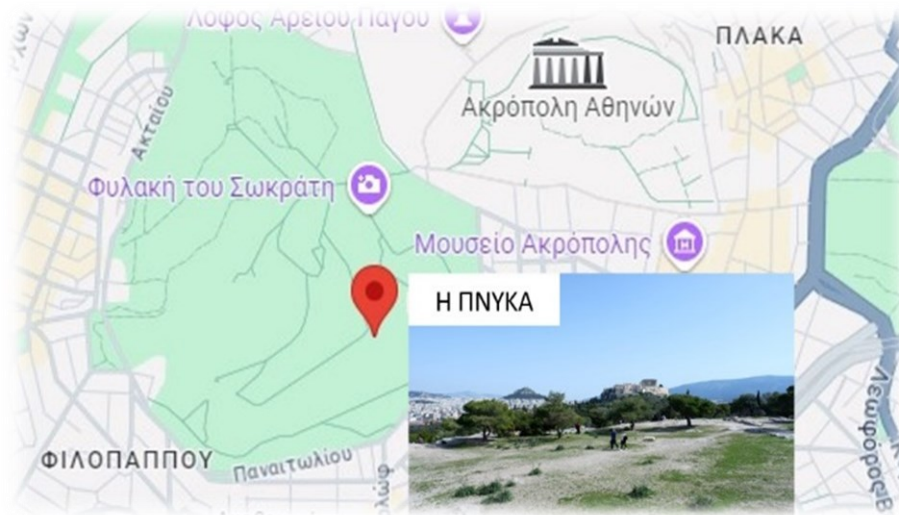
[5] Τις νυκτερινές ώρες της 13^{ης} Οκτωβρίου του 1904, ο Ανθυπολοχαγός πυροβολικού Παύλος Μελάς, σε ηλικία 34 χρονών, άφησε την τελευταία του πνοή στη Στάτιστα (σημερινός Μελάς) της Μακεδονίας. Ο θάνατος του προήλθε από θανάσιμο τραυματισμό στην οσφυϊκή χώρα, συνεπεία πυροβολισμού, μετά από συμπλοκή με τουρκικό στρατιωτικό απόσπασμα. Τόσον ο Μελάς, όσο και η σύζυγός του Ναταλία (θυγατέρα του Στέφανου Δραγούμη), προέρχονταν από επιφανείς και εύπορες οικογένειες. Από το γάμο του ο Μελάς απέκτησε δύο τέκνα τον Μιχάλη(Μίκης) και την Ζωή(Ζέζα).

Ο Παύλος Μελάς με τα παιδιά του.

[6] Η Εκκλησία του Δήμου ήταν η κύρια Δημοκρατική Συνέλευση στην αρχαία Αθήνα. Δικαίωμα συμμετοχής σε αυτή είχαν όλοι οι ενήλικες Αθηναίοι άνω των 20 ετών ανεξαρτήτως οικονομικής καταστάσεως που είχαν πλήρη πολιτικά δικαιώματα, τα οποία προϋπόθεταν και οι δύο γονείς τους να ήσαν Αθηναίοι πολίτες και να είχαν εκπληρώσει τις στρατιωτικές τους υποχρεώσεις. Οι γυναίκες οι μέτοικοι και οι δούλοι αποκλείονταν, καθώς και όσοι είχαν διαπράξει αδικήματα (άτιμοι).

[7] Η Πνύκα βρίσκεται στη δυτική πλευρά της Ακροπόλεως, στο μέσο της αποστάσεως μεταξύ του λόφου των Μουσών (Φιλοπάππου) και του λόφου των Νυμφών (Αστεροσκοπείο).

[8] Ο Όρκος των Αρχαίων Αθηναίων Εφήβων: «Δε θα ντροπιάσω τα όπλα τα ιερά, ούτε θα εγκαταλείψω το συμμαχητή μου, με οποιονδήποτε κι αν ταχθώ στη γραμμή. Θα αμυνθώ για τα ιερά και τα όσια και μόνος και μαζί με πολλούς και την πατρίδα δε θα παραδώσω μικρότερη αλλά μεγαλύτερη και ισχυρότερη απ' όση την παρέλαβα. Θα υπακούσω πρόθυμα σ' αυτούς που δικάζουν κάθε φορά και θα πολιτεύομαι σύμφωνα με τους καθιερωμένους θεσμούς και σύμφωνα με όσους άλλους ο λαός με κοινή απόφαση θα καθιερώσει. Σε περίπτωση που κάποιος θα αποπειραθεί να καταλύσει τους θεσμούς ή να μην πειθαρχήσει σ' αυτούς, δεν θα το επιτρέψω, θα αμυνθώ μόνος και μαζί με πολλούς και θα τιμήσω τα πατροπαράδοτα ιερά. Μάρτυρες μου ας είναι η Άγλαυρος, Ενυάλιος, Άρης, Ζεύς, Θαλλώ, Αυξώ και Ηγεμόνη».

[9] Η Άγλαυρος, ή Άγραυλος ήταν θυγατέρα του πρώτου βασιλέως της Αθήνας Ακταίου και σύζυγος του Κέκροπα, με τον οποίο απέκτησε 4 παιδιά, τον Ερυσίχθονα, την Άγραυλο την νεότερη, την Έρση και το Πάνδροσο.

[10] Ο Αμερικανός Στρατηγός 5 αστέρων (αντίστοιχος βαθμός του Στρατάρχη) Ντάγκλας Μακ Άρθουρ [Douglas MacArthur, (1880-1964)]. Υπήρξε ο πλέον διαφημισμένος αλλά και αντιφατικός στρατιωτικός των ΗΠΑ του 20ού αιώνα. Πρωτοστάτησε στον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο (1939-1945) στον Ειρηνικό Ωκεανό, στις επιχειρήσεις κατά του αυτοκρατορικού στρατού. Διετέλεσε κατοχικός διοικητής και μεταρρυθμιστής της Ιαπωνίας (1945-1950). Ανέλαβε διοικητής των δυνάμεων του ΟΗΕ κατά τον Πόλεμο της Κορέας (1950-1953), πριν το τέλος του οποίου απαλλάχτηκε των καθηκόντων του εξαιτίας διαφωνιών με τον Αμερικανό Πρόεδρο Χάρρυ Τρούμαν.

Ο Αμερικανός Στρατηγός Ντάγκλας Μακ Άρθουρ.

[11] Ο Αριστοτέλης Μόσχος Βαλαωρίτης, (Λευκάδα 1824-1879), ποιητής με ευρύτερη εθνική και κοινωνική δράση, προερχόμενος από οικογένεια αρματολών της Δυτικής Ελλάδος με αγωνιστική παρουσία και δραστηριότητα πριν και κατά την Ελληνική Επανάσταση.

Η Προς την Πατρίδα Αγάπη μου

**Δεν είναι διαβατάρικο πουλί, που για μια μέρα
σχίζει τα νέφη και περνά γοργό σαν τον αγέρα,
ούτε κισσός π' αναίσθητος την πέτρα περιπλέκει,
ούτ' αστραπή που σβήνεται χωρίς αστροπελέκι,
δεν είναι νεκροθάλασσα, βοή χωρίς σεισμό,
νιώθω για σε, πατρίδα μου, στα σπλάχνα χαλασμό.**

Ο Αριστοτέλης Βαλαωρίτης.

[12] Απόσπασμα Συνεντεύξεως Κ. Μητσοτάκη στο Ρ/Σ TALK της 12ης Σεπ 2024.

Τάκης Χατζής: Τώρα, είπαμε για τους πυροσβέστες και για τους ένστολους, μου είπαν το εξής, τώρα που σας περιμέναμε κάτω, ένας από τους φίλους που ήταν εκεί μου λέει: «κοίταξε, οι ένστολοι φέτος δεν πήγαν στις σχολές». Πήγαν πάρα πολύ λίγοι, 70, δεν ξέρω πόσοι πήγαν. Διότι είναι πολύ μικρός ο μισθός και επειδή αυτοί, ξέρετε, μόλις τελειώσουν την «Ευελπίδων» θα μετατεθούν κάπου, μετά θα μετατεθούν κάπου αλλού. Δεν είναι το ίδιο με τους υπόλοιπους. Δηλαδή έχουν πολλές μετακινήσεις, γι' αυτό και μπορεί να διατηρούν δύο σπίτια, το αντιλαμβάνεστε. Τι σκέφτεστε να κάνετε για να ενισχύσετε το στράτευμα, το οποίο, εσείς για την άμυνα μιλάτε, για τους εξοπλισμούς που κάνετε -και καλώς ενδεχομένως-, για τις Belharra, δεν φτάνουν μόνο οι φρεγάτες, πρέπει να έχουμε και προσωπικό στρατιωτικό καλά αμειβόμενο;

Κυριάκος Μητσοτάκης: Έχω συζητήσει το θέμα εκτενώς με τον Υπουργό Άμυνας. Τον απασχολεί όσο απασχολεί και εμένα, και πολύ σύντομα πιστεύω ότι θα ακούσετε συγκεκριμένες πρωτοβουλίες για το πώς μπορούμε να κάνουμε τις στρατιωτικές σχολές πολύ πιο ελκυστικές. Γιατί, έχετε δίκιο, μία Belharra μπορεί να στοιχίζει 1 δισ. ευρώ, αλλά χρειάζεται και ένα πλήρωμα πια, 150, οι οποίοι είναι στελέχη πια με τελείως διαφορετικά χαρακτηριστικά και προδιαγραφές από αυτές που χρειάζονταν τα πλοία της προηγούμενης γενιάς.

[13] Ο τουρκικός Εθνικός Όρκος(τουρκικά Mîsâk-ı Millî ή Millî Misak) είναι διακήρυξη έξι σημείων που ψήφισε το τελευταίο οθωμανικό κοινοβούλιο στις αρχές του 1920. Οι όροι του τουρκικού εθνικού όρκου είναι:

i. Το μέλλον των περιοχών που κατοικούνταν από Άραβες κατά πλειοψηφία, την στιγμή της υπογραφής της Ανακωχής του Μούδρου θα καθοριστεί με δημοψήφισμα. Οι περιοχές οι οποίες δεν βρίσκονταν υπό

την κατοχή των συμμάχων την περίοδο της υπογραφής της εκχειρίας και είχαν τουρκική-μουσουλμανική πλειοψηφία αποτελούν την πατρίδα του τουρκικού έθνους.

ii. Το μέλλον των περιοχών του Καρς, Αρνταχάν και Βατούμ θα καθοριστεί με δημοψήφισμα.

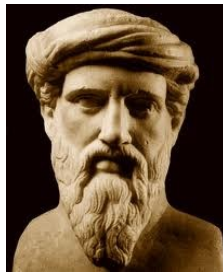
iii. Το καθεστώς της περιοχής της Δυτικής Θράκης θα καθοριστεί με την ψήφο των κατοίκων της.

iv. Θα πρέπει να εξασφαλιστεί η ασφάλεια της Κωνσταντινουπόλεως, και της θάλασσας του Μαρμαρά. Το καθεστώς ελεύθερης διακίνησης προϊόντων καθώς οι μεταφορές μέσω των Στενών του Βοσπόρου και των Δαρδανελίων θα καθοριστεί μεταξύ της Τουρκίας και των άλλων ενδιαφερομένων κρατών.

v. Τα δικαιώματα των μειονοτήτων θα εξασφαλιστούν με βάση την αμοιβαιότητα των δικαιωμάτων των μουσουλμανικών μειονοτήτων στις γειτονικές χώρες.

vi. Με στόχο την ανάπτυξη της χώρας σε κάθε επίπεδο θα πρέπει να εξασφαλιστεί η ελευθερία και η ανεξαρτησία της, κάτι που θα επιτευχθεί με την άρση κάθε εμποδίου στο οικονομικό, πολιτικό και δικανικό πεδίο.

[14] Ο Πυθαγόρας ο Σάμιος (580-496 π.Χ.) ήταν από τους σημαντικότερους Έλληνες φιλοσόφους, μαθηματικούς και γεωμέτρους. Σημαντικές ανακαλύψεις του είναι το ομώνυμο γεωμετρικό θεώρημα, η αριθμητική ερμηνεία του σύμπαντος και άλλα. Ο κόσμος του Πυθαγόρα ήταν διαποτισμένος με την ίδια ηθική διάσταση που διέκρινε τις πεποιθήσεις του ως προς τη μοίρα της ψυχής και τη μετεμψύχωση.

Ο Πυθαγόρας ο Σάμιος.